

WYSTĄPIENIE
PRZEDSTAWICIELKI DOKTORÓW
WYPROMOWANYCH
PRZEZ PROFESOR IRENĘ E. KOTOWSKĄ

Szanowna Pani Profesor,
Szanowni Goście,

Mam zaszczyt wystąpić w imieniu doktorantów, których Profesor Irena E. Kotowska wypromowała w ostatnich 13 latach. Jest to niebagatelna liczba 10 osób, o które powiększyło się środowisko demografów dzięki pracy i wsparciu Profesor.

Wielu z nas zna Profesor od co najmniej 15 lat, kiedy to mieliśmy okazję poznać Ją jako wykładowczynię przedmiotu Demografia. Profesor potrafiła tak interesująco opowiadać o przejściu demograficznym i siatce Lexisa, że wpłynęła na kierunek naszego życia. Zamiast intratnej pracy w firmie konsultingowej wybraliśmy w większości może gorzej płatną, za to, jak się wkrótce okazało, pasjonującą ścieżkę zawodową a mianowicie badania demograficzne. I weszliśmy na tę ścieżkę pod kierunkiem Profesor Ireny E. Kotowskiej, która towarzyszyła nam w okresie kształtowania się naszych zainteresowań badawczych, doboru tematów do rozpraw doktorskich, doboru odpowiednich danych czy metod analizy. Podsyłała nam artykuły, pożyczała książki, wysyłała na kursy, negocjowała z Głównym Urzędem Statystycznym dostęp do danych. Czytała i komentowała nasze prace. Zawsze w taki sposób, że wychodziliśmy z Jej gabinetu jakby niesieni na skrzydłach. Nie miało znaczenia, że czeka nas jeszcze trochę pracy, że trzeba jeszcze doczytać, przeszacować modele czy przemyśleć wnioski. Profesor zawsze dawała nam poczucie, że to, co robimy jest szalenie ważne i interesujące i to nas motywowało do tego, aby tę pracę wykonywać jak najlepiej. Nigdy nas nie krytykowała. Za to zawsze potrafiła dostrzec w naszej pracy to, co było w niej dobre i tak nas pokierować, abyśmy poprawili resztę.

Profesor Irena E. Kotowska udzielała nam wsparcia nie tylko przy pisaniu prac doktorskich, ale także aktywnie dbała o to, abyśmy mogli uczestniczyć w ważnych wydarzeniach naukowych, zarówno w Polsce jak i zagranicą, abyśmy mogli współpracować z i kształcić się w prężnych ośrodkach demograficznych w Europie, takich jak Max Planck Institute for Demographic Research, Vienna Institute of Demography czy INED. Dzięki swojej pozycji naukowej Profesor była zapraszana do udziału w projektach naukowych w ramach unijnych programów ramowych. Zawsze dbała

Wystąpienie przedstawicielki doktorów wypromowanych przez Profesor Irenę E. Kotowską

o to, aby jakaś część z nas brała udział w tych projektach razem z Nią, abyśmy mogli uczyć się, jak realizować badania na jak najwyższym poziomie, budować sieć kontaktów naukowych oraz przyglądać się, jak wygląda praca w międzynarodowych konsorcjach badawczych. Zależało Jej niezmiernie na tym, abyśmy w tym międzynarodowym środowisku funkcjonowali i mogli uczyć się od najlepszych ekspertów w danym obszarze. Środki finansowe nigdy nie były ograniczeniem. Profesor zawsze znajdowała sposób, abyśmy mogli pojechać na szkołę letnią czy też ważną konferencję. W tym wszystkim zawsze nam ufała i wierzyła, że sobie poradzimy. Wrzucała nas zatem na głęboką wodę i uczyła samodzielności.

Profesor Irena E. Kotowska zawsze zakładała naszą dobrą wolę i wspierała nas w realizacji naszych pozanaukowych zainteresowań. Ona wiedziała, że przedłużające się miesiącami prace nad rozprawą nie wynikają z tego, że się „obijamy”, ale dlatego, że staramy się napisać ją jak najlepiej i że jednocześnie uczestniczymy w innych aktywnościach: tudzież zawodowych, tudzież rozwijających nasze inne talenty. Doceniała nie tylko naszą pracę dla środowiska naukowego, ale także tę niekoniecznie ściśle związaną z nauką. Zawsze mogliśmy liczyć na Jej zrozumienie, wręcz żywe zainteresowanie naszymi pozanaukowymi aktywnościami.

Profesor wspierała nas nie tylko w pracy naukowej, ale towarzyszyła nam także, gdy podejmowaliśmy ważne decyzje życiowe. Była gościem na naszych ślubach i weselach i cieszyła się, gdy powiększały się nasze rodziny. Zresztą wspierała nas w realizacji naszych pragnień rodzicielskich, organizując tak nasze obrony czy pracę w Zakładzie, abyśmy te pragnienia mogli realizować. Zawsze ze zrozumieniem, że są momenty w życiu (zresztą nie tylko rodzicielstwo ale także choroba), które oznaczają mniejsze zaangażowanie w pracę naukową czy dydaktyczną a czasem nawet chwilowe z niej wyłączenie. Akceptowała i szanowała nasze wybory, nawet te najmniej oczywiste.

Profesor Irena E. Kotowska była naszą Promotor i mogła pozostać tylko Promotor. Dzięki swojemu zaangażowaniu w nasz rozwój naukowy, otwarcie na nasze potrzeby i nasze problemy oraz zaufanie, jakim nas obdarzyła, stała się naszym Przyjacielem. Wszyscy jesteśmy niezmiernie szczęśliwi, że możemy tu być i razem z Profesorem świętować Jej 70-te urodziny.

Pani Profesor, życzymy Pani, aby dostawała Pani od innych ludzi to, co my dostaliśmy od Pani!

Życzymy także coś sobie: abyśmy mogli w podobny sposób świętować z Panią Profesor jeszcze nie jedno Pani okrągłe urodziny!

Anna Matysiak